

قبولیت و عدم قبولیت عمل نجاب برورد کار فایز شده در ادرت این
شخص موجود نیست بیکران چه بی بخش ازین بعضی عمار مثل حضرت
ابو حنیفه رفته اند علیه ثواب اعمال یعنی مثل نماز دروزه و غیره بیکران میسر
و ثواب عبادات و ثواب عبادت یا مثل طعام خوردن و جاه کندن و این
و در آن بعد از بخشیدن در میان بیکران میرسد قیاس بر این که جمله
علمای متفق آنکه ادب وین بیکران بعد از افرت برای و در کان
رئیس می شود نقل است که از پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم یاری برسد که
مادر موده است میخواستیم که چیزی بکنیم که بکارش آید حضرت گفتند
چای شربت زعفران اما جمله اهل علم متفق اند بر این که بخشیدن اعمال
بر بیکران بسیار و متواتر از عبادت منقول است اصحاب با وجودیکه از
ماوران در در کان و در کان محبت بسیار میباشند و حقوق آنها خوب است
شناخته چنانکه ما میان نبی و ما نسیم نامت است که کمتر این عمل بفعال
آورده باشد چنانکه درین زمان در میان بکثرت میکنند و علماء جمله

تغذیه

متفق اند بیکدیگر در بخشیدن اعمال بر در کان بکثرت نفع خلیل است
که شخص بریندگانی خود یک پل بر در تیر ازین است که بس ازین یک
پل بریندگانی شخص تمام عمر خود را به تحصیل دنیا بپردازد و لطف باشد و یک عمل
مکروه و خدای تعالی از او در اینی نشده ممکن نیست که بعد از مردن اعمال
خیر پس بری بداند کند و او را از عذاب آخرت نجات نماید پس بر این
همین نغمه سراید **ه** بر عیش و بفریاد حضرت کس نباید در پس
پیش درشت عداوت درین است که بخشیدن ثواب اعمال بکف دست
بکن صورت شکر نسبت اینکه عوام الناس فرق نمی کنند درین که در عبادت
به بر کان می بخشیم یا خود عبادت برای تقربت بر کان و در خانه ایشان
بکنیم مگر عبادت تمام غیر الله می کنند و بیشتر می شوند پس در این زمانه
که کمترین اعمال بکثرت خود را باید که ازین چنین اعمال تغافل و بیم
نمایند تا شکر باشد و با شکر که بخشیدن اعمال بر در کان
فایز است نیز بسیار قلیل که چه در دست که با کتاب اشغال این امور